

til Blanding i Natursmørret som en Forskning af dette, og Benyttelsen af Natursmør til Fremstilling af Kunstsmør er bortfaldet. Enhvert Stof, hvortil der er benyttet andet Fædstof end saadant, som fremstilles af Mælk, skal jo nu betegnes som Margarine og selvfølgelig falde ind under Lovens Straffebestemmelser. Som Følge deraf er den Forskjel, der i saa Henseende var opstillet i Lovforslagets § 6, bortfaldet. Men, idet det nu altsaa er blevet strafbart — hvad der jo er i sin Orden — at fremstille dette Stof „Margarine“ under et andet Navn end Navnet „Margarine“, synes jeg, at det vilde være særdeles ønskeligt, at selve Loven indeholder en udtrykkelig Tilfjendegivelse om, hvilke Straffe den isalder, der foretager denne Handling at udgive et Stof, der indeholder Oleomargarin, for Natursmør. Det findes ingen Steder udtrykkelig udtalt, det er kun ved en Fortolkning af flere Paragrapher, at man udfinder, hvad Lovforslagets Mening er i denne Henseende. Jeg tror, naar man agter — hvad jeg finder ganske rigtigt — endogsaa i alle Meierier at ophænge alle de Bestemmelser, der indeholdes i denne Lov, at det saa vistnok, for at Loven kan opnaa sin Hensigt, vil være rigtigt, at de paaagældende Straffebestemmelser udtrykkelig findes anførte. Det fremgaar af Lovforslagets § 12, at Meningen er, at hver Gang, man svigagtig har foretaget en saadan Fremstilling af Margarine under et skjult Navn, skal Straffelovens § 277, 1ste Stykke komme til Anvendelse. Men det er ganske alvorlige Straffe, der der findes, mindst Fængsel paa Vand og Brød i 5 Dage, og det kan under visse Omstændigheder stige til 6 Mars Forbedringshusarbejde. Det forekommer mig rigtigt, at dette tilfjendegives i Loven — det kan let ske ved en Redaktionsforandring — og at disse Bestemmelser optages blandt dem, der skulle ophænges i Meierier og andre Produktionssteder. Dette er den ene Henstilling, jeg skal tillade mig at gjøre. Den anden er med Hensyn til Forsølgningen af de Forskydelser, som omtales i denne Lov. Der er nemlig i Lovforslagets § 11 udtrykt paa en noget kunstig Maade, hvorledes man tænkte sig dem forfulgte. Man tænkte sig dem forfulgte som offentlige Politijager, men det var ikke rigtig klart, hvad der tilfjendegives ved den følgende Sætning, hvor der staar, at „de Sager, der angaa Overtrædelse af §§ 1—7, i Rjøbenhavn behandles ved en af Afdelingerne for kriminelle Sager i Overensstemmelse med de før Lov af 11te Februar 1863 for offentlige Politisager gjældende Regler“. Meningen

dermed har været at affjære disse Sager fra at kunne afgjøres enten ved Advarsel eller i Mindelighed. I Stedet for disse Bestemmelser er der nu ved det nye Forslag kommet noget helt Andet, nemlig at alle Sager om Overtrædelse skulle behandles som kriminelle Sager. Dette tror jeg ikke er ganske praktisk. Vistnok er det ønskeligt, at man, da der jo er en hel Mængde Sager, der egne sig overmaade godt til at afgjøres politiretsvis, gjør Forskjel i denne Henseende. Alle Sager, hvor Straffen ikke kan overstige Bøder, bør vistnok fremdeles behandles politiretsvis, der vil da intet være til Hinder for, at der udtrykkelig bestemmes i Loven, at Overtrædelser ikke kunne afgjøres enten i Mindelighed eller med Advarsel, saa at det kun er større Overtrædelse af Loven, navnlig hvor der er svigagtig Hensigt, der skulle behandles som egentlige kriminelle Sager. Jeg tillader mig at rette disse Hensillinger til det ærede Udvalg; det er jo vanskeligt paa anden Maade end ved at frembringe det her i Salen at være sikker paa, at der tages Hensyn dertil.

Jeg skal derefter tillade mig nogle faae Bemærkninger med Hensyn til de Spørgsmaal, som egentlig foreligge til Afgjørelse ved denne Behandling, og navnlig til de mere brændende af dem. I den Henseende er det ganske mærkeligt at iagttage den Forandring, der er foregaaet fra 1ste Behandling af Lovforslaget indtil den nuværende. Det er jo mærkeligt nok at se, at medens 1ste Behandling af dette Lovforslag aldeles overveiende sigtede henimod at faae Kunstsmørrets Eksistens udryddet, er dette nu opgivet. Det siges rigtigt nok, at det er, fordi man ikke har noget Haab om at kunne gennemføre et saadant bestemt fuldstændigt Forbud mod Kunstsmør her i Thinget; men den virkelige Grund turde dog være den, at man ved nærmere Overveielse ikke har fundet de tidligere anførte Grunde derfor tilstrækkelige, og jeg maa ogsaa sige, at ved at gennemse dem, saaledes som de her foreligge paa ny i Mindretallets Betænkning, kan jeg heller ikke Andet end forbauses over Svagheden og Stjævheden i dem. De ere jo gjentagne her, og det kunde maaste synes overflødig her at berøre dem; men da den Tankegang, som udtaler sig gennem denne Betænkning, tillige ligger bagved de Indstillinger, som iøvrigt gjøres af Mindretallet, vil jeg dog ikke anse det for ganske overflødig paa ny at fremdrage det Afhyldstgjørende deri. Det Ræsonnement, som gaar ud paa, at man egentlig tal burde forbyde Kunstsmørrets Eksistens, kulminerer i den Betragt-